

denne Anstalt, med andre Ord, at den ikke maatte være aaben for Alle. Jeg tror nu, at, hvad enten man føler større eller mindre Modbydelighed mod en saadan Grændse, og selv om man slet ikke føler nogen Modbydelighed mod den, vil man dog komme til at opgive denne Tanke, fordi det er umuligt at trække denne Grændse, og det forekommer mig, at de Antydninger om en Begrænsning, som ere fremkomne, tyde stærkt derpaa. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) mente, at om man end ikke fuldt udtømmende kunde betegne, hvem der skulde have Afgang dertil, var der dog Visse, som man utvivlsomt kunde betegne som havende Afgang, og han nævnte saa Thyende, Dagleiere og Fabrikarbeidere, om jeg ikke hørte feil. Det er imidlertid ganske klart, at dette vilde være meget lidt udtømmende, thi der er jo Mangfoldige, som i Livsvillkaar staa ganske ved Siden af disse uden at kunne gaae ind under disse Betegnelser, og som altsaa vilde blive ubilligt og uretfærdigt behandlede, hvis de bleve udelukkede. Men selv disse Betegnelser som f. Ex. Thyende ere jo ingenlunde tilstrækkelige til at udelukke Folk af Middelflasse og af Middellindtægt. Der er jo Thyende, som ere lønede saaledes, og hvis hele Stilling er saaledes, at de fuldt ud høre til Middelflassen i Landet. Det Samme gjælder selvfølgelig om de andre Arbeidere. Det ærede Medlem ønskede, at man i Stedet for de 2 Millioner strax tog 10 Mill. Kr. og tog disse 10 Millioner ud af de 12 Millioner, som for Dieblisset kunne antages at være tilstede som Overskud af Livrenteanstalten. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at det paa den ene Side vilde være utilbørligt at svække Livrenteanstaltens Reserverkapital, medens det paa den anden Side efter min Opfattelse vilde være i højeste Grad ubilligt mod dem, der igjennem for store Bidrag have opsamlet disse Midler, at udtage Noget som tilnærmelsesvis 10 Mill. Kr. af Livrenteanstalten, det kan der i mine Tanker slet ikke være Tale om. Det, hvad jeg idag har beskæftiget mig med, er jo nærmest Detailbestemmelserne i Lovforslaget. Jeg har troet, at det vilde være rigtigt allerede nu fra min Side at gjøre saa udførlig Rede for Lovforslagets enkelte Bestemmelser som muligt, da jo dog maatte Et eller Andet af det, jeg har anført, kunde bidrage til, at Lovforslaget blev set paa med lidt venligere Dine, end det hidtil har været Tilfældet, saa at der muligvis, naar Lovforslaget gaar til fortsat og alvorlig Behandling, kunde komme Noget ud af det. Jeg vil jo endog saa sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Salbe-Hansen)

maatte kunne være med, selv om der ikke jevnslides med Lovforslaget kom til at gaa saadanne andre Bestemmelser, som han i sin Tid i Forening med andre Udvalgsmedlemmer havde ønsket. Dengang var jo Standpunktet ialtfald det, at en billig Statsalderdomsforsørgelsesanstalt vilde det være ønskeligt at faae frem, selv om de andre Foranstaltninger ikke gik jevnslides dermed.

Jeg ønsker selvfølgelig ikke at komme dybere ind paa det store Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) bragte frem om Parlamentarismen, om Grundlovens Forhold til Parlamentarismen. Jeg vil kun sige, at efter min Opfattelse har Grundlovens Mening været den, at man ved Forhandling og ved gjenfærdig Smødekommen mellem ligeberettede Faktorer skulle naae til Resultater. Hvad der kan kaldes Grundlovens Sjæl, skal jeg ikke inlade mig nærmere paa at undersøge, jeg hører ikke blandt dem, der har været med om at bringe Grundloven til Verden, jeg har ikke været med til at sætte det første Livspust ind i den Frihedsbevægelse, som her har ført til Grundloven. Jeg har taget Grundloven saaledes, som jeg har faaet den, og det anser jeg for at være utvivlsomt, at det, som jeg angav som Grundlovens sande Mening, skal findes stadfæstet der paa hver Side, og jeg tror ikke, at den offentlige Forhandling, der har fundet Sted ved Grundlovens Tilblivelse, paa noget Sted skulde modsiges min Betragtning i saa Henseende. Hvad der kan have været den skjulte Hensigt, hvad der kan have ligget bagved, hvad der kan have været den usynlige Livsaand, der har svævet over den, er jeg ikke istand til at undersøge og heller ikke istand til eller villig til at føre nogen Diskussion om. Jeg kan takke det ærede Medlem, fordi han har sagt, at jeg efter hans Opfattelse ikke egentlig hylbede det, som han kaldte en Kantflerpolitik, og at jeg egentlig efter hans Mening maatte indrangeres mellem Parlamentaristerne, men det ærede Medlem beklagede, at jeg kun delvis var for Parlamentarismen, at jeg kun var Landsstingsparlamentarist, og det ærede Medlem søgte at begrunde dette nærmere, idet han sagde, at dersom Landsstinget havde sluttet sig til Folkethingets Adresse, vilde jeg utvivlsomt have taget Hensyn dertil. Det ærede Medlem maa dog indrømme mig, at det vilde jo ikke have været delvis Parlamentarisme, det vilde have været Parlamentarisme fuldt ud, det vilde have været Rigsdagsparlamentarisme. Jeg tror derfor ikke, at jeg paa nogen Maade fortjener at indrangeres imellem de ensidige Parlamentarister, dem,